

¹اما در دل خود عزیمت داشتم که دیگر با حزن به نزد شما نیایم،² زیرا اگر من شما را محزون سازم، کیست که مرا شادی دهد جز او که از من محزون گشت؟³ و همین را نوشتم که مبدا وقتی که بیایم محزون شوم از آنانی که می‌بایست سبب خوشی من بشوند، چونکه بر همه شما اعتماد می‌دارم که شادی من، شادی جمیع شما است.⁴ زیرا که از حزن و دلتنگی سخت و با اشکهای بسیار به شما نوشتم، نه تا محزون شوید بلکه تا بفهمید چه محبت بی‌نهایتی با شما دارم. عفو خطاکار.

حزن منجر به توبه و بخشش

⁵ و اگر کسی باعث غم شد، مرا محزون نساخت بلکه فی الجمله جمیع شما را تا بار زیاده نهاده باشم.⁶ کافی است آن کس را این سیاستی که از اکثر شما بدو رسیده است.⁷ پس برعکس شما باید او را عفو نموده، تسلی دهید که مبدا افزونی غم چنین شخص را فرو برد.⁸ بنابراین، به شما التماس می‌دارم که با او محبت خود را استوار نمایید.⁹ زیرا که برای همین نیز نوشتم تا دلیل شما را بدانم که در همه چیز مطیع می‌باشید.¹⁰ اما هرکه را چیزی عفو نمایید، من نیز می‌کنم زیرا که آنچه من عفو کرده‌ام، هرگاه چیزی را عفو کرده باشم، به‌خاطر شما به حضور مسیح کرده‌ام،¹¹ تا شیطان بر ما برتری نیابد، زیرا که از مکاید او بی‌خبر نیستیم. خصوصیات خادمین عهد جدید.

¹² اما چون به تروآس بجهت بشارت مسیح آمدم و دروازه‌ای برای من در خداوند باز شد،¹³ در روح خود آرامی نداشتم، از آن رو که برادر خود تیتوس را نیافتم، بلکه ایشان را وداع نموده، به مکادونیه آمدم.

در موکب طفر مسیح

¹⁴ لیکن شکر خدا راست که ما را در مسیح، دائماً در موکب طفر خود می‌برد و عطر معرفت خود را در هرجا به‌وسیله ما ظاهر می‌کند.¹⁵ زیرا خدا را عطر خوشبوی مسیح می‌باشیم هم در ناجیان و هم در هالکان.¹⁶ اما اینها را عطر موت، الی موت و آنها را عطر حیات الی حیات. و برای این امور کیست که کافی باشد؟¹⁷ زیرا مثل بسیاری نیستیم که کلام خدا رامغشوش سازیم، بلکه از ساده‌دلی و از جانب خدا

¹But I determined this with myself, that I would not come again to you in heaviness.²For if I make you sorry, who is he then that maketh me glad, but the same which is made sorry by me?³And I wrote this same unto you, lest, when I came, I should have sorrow from them of whom I ought to rejoice; having confidence in you all, that my joy is the joy of you all.⁴For out of much affliction and anguish of heart I wrote unto you with many tears; not that ye should be grieved, but that ye might know the love which I have more abundantly unto you.⁵But if any have caused grief, he hath not grieved me, but in part: that I may not overcharge you all.⁶Sufficient to such a man is this punishment, which was inflicted of many.⁷So that contrariwise ye ought rather to forgive him, and comfort him, lest perhaps such a one should be swallowed up with overmuch sorrow.⁸Wherefore I beseech you that ye would confirm your love toward him.⁹For to this end also did I write, that I might know the proof of you, whether ye be obedient in all things.¹⁰To whom ye forgive any thing, I forgive also: for if I forgave any thing, to whom I forgave it, for your sakes forgave I it in the person of Christ;¹¹Lest Satan should get an advantage of us: for we are not ignorant of his devices.¹²Furthermore, when I came to Troas to preach Christ's gospel, and a door was opened unto me of the Lord,¹³I had no rest in my spirit, because I found not Titus my brother: but taking my leave of them, I went from thence into Macedonia.¹⁴Now thanks be unto God, which always causeth us to triumph in Christ, and maketh

2 Corinthians 2

در حضور خدا در مسیح سخن می‌گوییم.

manifest the savour of his knowledge by us in every place.¹⁵ For we are unto God a sweet savour of Christ, in them that are saved, and in them that perish:¹⁶ To the one we are the savour of death unto death; and to the other the savour of life unto life. And who is sufficient for these things?¹⁷ For we are not as many, which corrupt the word of God: but as of sincerity, but as of God, in the sight of God speak we in Christ.